

РЕШЕНИЕ

№ 7249

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6655** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ срещу Решение № 2627/05.06.2023г. по НАХД № 4842/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав. С решението на СРС е отменено наказателно постановление № НП-93/05.08.2021г., издадено от Председателя на КЕВР, с което на "Булгартрансгаз" ЕАД, за нарушение на чл.21, ал.1 т.23 предложение второ от Закона за енергетиката, на основание чл.206 ал.2 във вр. с ал.1 от същия закон, е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 20 353 лв., представляваща 0,0055 на сто от годишния оборот на дружеството за 2020г.

С касационната жалба се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно и необосновано, постановено при неправилно приложение на закона и при допуснати съществени процесуални нарушения - необсъждане и оценка на събраните доказателства. Поддържа се, че в административнонаказателното производство е доказано нарушението по чл.21 ал.1 т.23 предл.2 от Закона за енергетиката, доколкото сключената сделка, предмет на Договор № 0001/703 от 24.03.2021г., без разрешение от КЕВР, попада в приложното поле на нормата. Нарушението е определено като на формално извършване, при което преценката дали договора води или може да доведе до нарушаване сигурността на снабдяването, вследствие на задлъжнялост на

енергийното предприятие, не е относима към състомерността на нарушението. Сочи се, че разпоредбата на чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ е императивна и определя задължително правило за поведение, свързано с изискването за сключването на правни сделки след решение от КЕВР. При този характер на нормата е прието, че същата съдържа правило, което обвързва дружеството лицензиант с дължимо поведение, и когато същото не е съобразено в съответствие с нея, то подлежи на санкциониране по реда на ЗАНН. Оспорва се извода на съда, че дружеството не е могло да разбере в какво точно е обвинено, предвид изложените от дружеството аргументи във възражението срещу издадения АУАН. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на издаденото НП от председателя на КЕВР.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът се представлява от юриконсулт П., която поддържа жалбата. В позиция по същество и в представени писмени бележки моли за отмяна на решението на СРС и постановяване на решение, с което се потвърди наказателното постановление. Претендира юриконсултско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът- „Булгартрансгаз“ ЕАД, в отговор на касационното жалба оспорва същата, с доводи за законосъобразност на решението на въззивния съд. В проведеното съдебно заседание пред настоящата инстанция се представлява от юриконсулти Т. и Д., които изразяват становище за неоснователност на жалбата. Претендират присъждане на юриконсултско възнаграждение за един юриконсулт

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., прави изявление за недоказаност и неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна странаследното:

С решението на Софийски районен съд, предмет на касационно обжалване, е отменено наказателно постановление № НП-93/05.08.2021г. на председателя на КЕВР, с което на основание чл.206, ал.2 във вр. ал.1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ на „Булгартрансгаз“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 20 353.00 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева за извършено нарушение по чл.21, ал.1, т.23, пр.второ от ЗЕ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал относимите гласни доказателства - показанията на актосъставителя М. И. Д., както и като писмените доказателства - представените с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тези доказателства е приел, че с обжалваното НП на „БУЛГАРТРАНСГАЗ“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 20 353 лева, представляваща 0.0055 на сто от годишния оборот за 2020г., затова, че притежаващо лиценз за пренос на природен газ и лиценз засъхранение на природен газ, при извършена проверка относно използваните начини на финансиране при реализация на Проект за развитие и разширяване на газопреносната система, въз основа на изискани и постъпили документи, се установило, че дружеството е сключило с „Уникредит Булбанк“ АД на 24.03.2021г. договор за кредит №0001/703 в размер на 50 милиона евро. Тези поети задължения обуславят необходимостта от преценка, дали сключването на този договор води или може да доведе до нарушаване на сигурността на снабдяването, вследствие на задължияност на енергийното предприятие, като договорът е сключен без преди това да е получено разрешение от КЕВР по чл.21, ал.1, т.23, пр.2 от ЗЕ - нарушение на чл.21, ал.1, т.23, пр.2 от ЗЕ от Закона за енергетиката

/ЗЕ/.

Наказателното постановление е издадено въз основа на АУАН №Г-КРС10/22.07.2021г. и констативен протокол №Г-03/25.06.2021г.

Пред настоящата инстанция не се представят нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК.

Касационната инстанция, на основание чл.220 АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени в решението на Софийски районен съд, 3-ти състав.

При вярно установената фактическа обстановка, настоящата касационна инстанция намира, че въззивния съд правилно е приложил материалния закон. Не са налице сочените отменителни касационни основания, по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК във вр.чл.63в ЗАНН.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата.

Споделя се и окончателния правен резултат за отмяна на наказателното постановление № НП-93/05.08.2021г. на председателя на КЕВР, по следните съображения:

По делото не е налице спор по фактите.

Имуществената отговорност на „Булгартрансгаз“ ЕАД е ангажирана на основание чл.206, ал.2 във вр. ал.1 от ЗЕ, като му е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 20 353.00 лева.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно е прието от въззивния съд наличието на съществени процесуални нарушения, тъй като действително липсва конкретно описание на извършеното нарушение и съответните на него правни норми. Посочената разпоредба на чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ не съдържа конкретно правило за поведение, или забрана, която е нарушена от енергийното предприятие. Тази норма определя компетентността на регулаторния орган и не включва задължения за ответника по касация, следователно не може да бъде нарушена от „Булгартрансгаз“ ЕАД, поради своето естество и не може да породи за него административно-наказателна отговорност сама по себе си. В чл.206, ал.2 във вр. ал.1 от ЗЕ, законодателят е вменил отговорност на енергийните предприятия, при нарушения на разпоредби на Закона за енергетиката, на подзаконовни нормативни актове по прилагането му, контрол за изпълнението на които е възложен на комисията, на общи или индивидуални административни актове на комисията, правнообвързващи решения на АСРЕ или условията на издадената му лицензия, но тази отговорност може да бъде реализирана само при ясно и точно описание на нарушението и подвеждането му под съответстващата правна квалификация.

Разпоредбата на чл. 92, ал.2 във вр. ал.1, т.2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката предвижда процедура за даване на разрешение за сключване на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие, съгласно чл.21, ал.1, т.23 ЗЕ - издаване на облигации, заеми със срок на погасяване, по-дълъг от една година, договори за изкупуване на енергия със срок, по-дълъг от една година. Процедурата започва по подадено писмено заявление на лицензианта до КЕВР, като компетентен орган да даде или откаже разрешение за сключването на сделката.

В издаденото наказателно постановление липсва коректно описание на нарушението,

както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на вярната правна квалификация, относима към извършеното нарушение, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние. От друга страна съдът не може да прецени дали е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Не са спазени изискванията на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и относимостта им към приложената санкционна норма. Допуснатото нарушение е от категорията на съществени, като във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довело до нарушаване правото на защита на ответника. Касаторът е бил длъжен да опише, по какъв начин, как, с коя свои действия /бездействие/ „Булгартрансгаз“ ЕАД е пречило КЕВР да упражни своите правомощия. Дори и да се приеме, че дружеството не е уведомило КЕВР преди сключване на договора, то административнонаказващия орган е трябвало квалифицира неговото бездействие към онази правна норма, в чиято диспозиция се съдържа правило за поведение на енергийното предприятие в тази насока. Нормата на чл.21, ал.1, т.23 от ЗЕ не съдържа правило, което обвързва дружеството лицензиант с длъжимо поведение, което след като не е било предприето, да води до неговото санкциониране по реда на ЗАНН.

Производството по установяване на административни нарушения и налагане на административни наказания чрез издаване на НП е формален процес и ЗАНН урежда изчерпателно процедурата и реквизитите, които трябва да съдържат издаваните в процеса актове. Формалността на административно-наказателното производство изисква максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение.

Изложеното води до извод за наличие на допуснато от касатора нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателния акт. Недопустимо е в рамките на съдебния процес, основавайки се на фактите, които се установяват от доказателствата по делото, да се санират пороците на акта, тъй като би се променил елемент от обективния състав на нарушението, за което наказващият орган е наложил наказание. Неспазването на така установените нормативни изисквания има за последица постановен при съществено нарушение на закона акт.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези съображения, касационната инстанция намира, че решението на въззивния съд е правилно и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за отмяна на съдебния акт по смисъла на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрисконсулти Д. и Т., които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от

Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XIX касационен състав, на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2627/05.06.2023г. по НАХД № 4842/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране с адрес: [населено място], [улица], да заплати на „Булгартрансгаз“ ЕАД, представлявано от В. А. М., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Л.“, [улица], 80.00 /осемдесет/ лева юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.5 във вр. ал.3 от ЗАНН.

Решението е окончателно, на основание чл.223 АПК, и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.